

לחלוצה חזית חסידיה

מגזין להעצמת עבודת השם בדרך חסידות חב"ד

ברוך השם • ערב שבת קודש פרשת 'עקב' • י"ז מנחם אב ה'תשפ"ו (31/07/2026) • מגזין מספר 249

נא לשמור על קדושת המגזין •

מהפיכה בהנגשה

לראשונה בהיסטוריה מאה מרבני חב"ד מדריכים בצורה מעשית כיצד 'להתפלל' בשלושה ספרים גדולים

פרטים מלאים בעמוד האחרון

מבזקים //

תקציר הכתבות והעדכונים מאתר 'חב"ד לייב'

נאום מעורר

הרב יצחק אקסלרוד משתף את תנובת הרבי לילדי קעמפ 'נ' ישראל' שהתבוננו בחסידות >>

סקירה היסטורית

כתבה נוסטלגית אודות דמותו המופלאה של אדמו"ר חסידות חב"ד ליאדי - והנהגת חסידיו >>

לקט מיוחד

לקט מעניין של דעת הרבי על משחקי הספורט והכדורגל, במסגרות החינוך הטהור >>

ה'עובד' הנפלא

סקירה מרתקת לדמותו של ר' הלל מפאריטש, עם הסתכלות מקיפה על יגיוני הנפלאים >>

מאמר סוחף

הרב עדין אבן ישראל ('שטיינלץ') במאמר סוחף על משמעות עבודתו בדור הנאלה >>

חב"ד לייב
CHABADLIVE.ORG

הכלא השקוף וה'חופש'

האם אתה באמת חופשי או פשוט עבד של הנוחות שלך?

לכן, דווקא כשנמצאים בימי 'בין הזמנים', זוהי שעת המבחן האמיתית והזדמנות הזיכרון של 'עובד השם'. כל עוד האדם נמצא במסגרת, קשה לדעת כמה מפעולותיו נובעות מחיבור פנימי וכמה מהרגל, מלחץ חברתי או מיראה מהצוות. דווקא בימים אלו, זה הזמן של האדם ללמוד חסידות בצורה כנה ועמוקה, ולשאל את עצמו: כיצד התורה והחסידות נוגעות אליי באמת, לתוך החיים האישיים שלי?

כשהאדם נמצא בגלות ועבודת אישית ליצוריו, האלוקות שבו מכוסה ומוסתרת תחת שאון החולין והנפש הבהמית. הנשמה, שמבטאת בצורה החזקה ביותר את החופש והאינסופיות בהיותה 'חלק אלוהי ממעל ממש', נכלאת כביכול במיצר. מתוך כך האדם מרגיש גלות, והנשמה כמהה לרוחניות.

אך בעת 'עבודת התפילה' – בהתבוננות כנה בקשר הישיר בינו לבוראו, בהסרת הלחצים ובפתיחת הלב באריכות ללא הגבלת זמן – האדם מציף את האמת הפנימית שלו, מתקשר לבוראו ופודה את הנשמה שלו ממיצר הגוף.

גם אם במסגרת השגרתית האדם מרגיש שלפעמים הוא פועל מתוך הרגל, עכשיו זה הזמן לזעוק לגאולה פרטית ולנוע אל עבר חיים של משמעות. כשהאחריות נמצאת כולה בידיים שלך, הנשמה מוכנה להתגלות בכל עזרה ולבחור מחדש באלוקות. כל מה שנדרש מאיתנו הוא לכוון את הכל מתוך יסוד הקבלת עול והביטול החסידי, ולגלות שהחופש הכי גדול בעולם – הוא אינו החופש מאלוקות, אלא החופש להיות קשור לאלוקות מתוך בחירה, דביקות וגאולה פנימית.

המילה 'חופש' מצטיירת אצל רבים מאיתנו כעניין של פריקת עול. מין הרגשה כזו שברגע שהמסגרת נסגרת, אפשר לבסוף לנשום לרווחה ולעשות מה שעולה על רוחנו בלי מחויבות. זו בדיוק הסיבה שהרבי דיבר בכאב כה רב כנגד סגירת המסגרות בימי 'בין הזמנים'; כי אצל יהודי, באמת אף פעם אין 'חופש' מתוכן, ותמיד מוטלת עליו השליחות לעבוד את השם. התורה אינה עבודה חלקית שיוצאים ממנה לחופשה, אלא מהות החיים עצמם.

אבל אם נסכים לצלול לרגע לעומק הדברים, נגלה שדווקא בימים אלו אנחנו יכולים לגלות מהו 'חופש' אמיתי. כי כשמתבוננים באמת, מבינים שחופש איננו הפקרות. אדם שמתבונן בעולם בלי שום הגבלות, מתוך תחושה ש'הכל מותר', מוצא את עצמו מהר מאוד מרגיש ריקנות, אובדן דרך וחוסר משמעות.

היעדר גבולות אינו מעניק חירות – הוא מביא לשעבוד נורא ליצרים, לתאוות ולהרגלים מגונים שהופכים את האדם לעבד ממש של תאוותיו ושל הנוחות שלו. במעמקי נשמתו, האדם מבין שה'חופש' המדומה הזה הוא בעצם כלא שקוף, והוא משתוקק לזעוק ולצאת מהגלות הנפשית הזו שאליה נפל.

חופש אמיתי, לעומת זאת, נבנה דווקא מתוך בחירה במסגרת פנימית. דווקא היסוד הפנימי של קבלת עול ויראת שמים – ובפרט כשהוא נכשע עם האדם במקום שבו אף אחד אחר לא מכריח אותו, ללא משמעת חיצונית או לחץ סביבתי – הוא זה שמעניק לאדם תוכן נפשי עמוק וחירות אמיתית.

ליצירת קשר •

✉ LGCH770@GMAIL.COM
🔥 CHABADLIVE.ORG
☎ +9725.4683.2770

יוצא לאור על ידי אגף ההוצאה לאור של ארגון 'לחלוצות גאולתית'

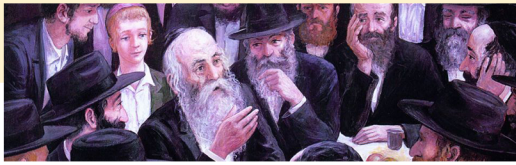
• ראשי הוועד הרוחני של הארגון • הרב יוסף יצחק אופן והרב נחמן שפירא

מחלקת המדיה של הארגון מפעילה אתר תוכן חסידי מרתק עם שילוב כתובות תוכן איכותיות וחומר היסטורי איכותי בשילוב שיעורים והמועדונים. טוני חב"ד, חדשות הארגון ועוד

לאתר 'חב"ד לייב' סקרו את הברקוד

הרב מנחם טל

שליח הרבי ורב היישוב
'עין איילה', ארץ הקודש

התוועדות חסידיה //

התענוג והביטחון הפנימי

יכול להיות ש'שליח' יכול לחשוב לעצמו: באמת חשוב להתפלל באריכות, אבל זה בזמני הבחירות בישיבה וכדו'. אבל בזמן שאני 'שליח', אין צורך בזה כל כך. אני עסוק ויש לי המון טרדות. חובות, פרויקטים, פוליטיקה. אין לי 'ראש' לזה. בכללות בזמן השליחות יורדים 'לתחתונים' ואז קשה יותר להתחבר לעניינים עדינים וקדושים. אבל האמת היא שבדיק להיפך. דווקא 'שליח' צריך להתעסק ב'עבודת התפילה'.

'שליח', אייכה?!

מוסבר בחסידות, שהתפילה היא כמו 'חוט השדרה' שמעמיד את כל קיום התורה והמצוות. התפילה היא יסוד הכל, והיא זאת שנותנת חיות בהכל. לפעמים קורה מצב בו נחלשים באמונה וכדו'. יש קצת 'התמוטטות' רוחנית. אומר לו ה': אם 'בערב ילין בכי' - תעשה 'חשבון נפש' אמיתי ב'קריאת שמע שעל המיטה', ואז 'לבוקר רינה' - תשקיע בעבודת התפילה באריכות ההתבוננות מתוך תענוג ושמחה, במילא אז 'אני אמרתי בשלוי בל אמוט לעולם', אז האמונה חודרת בצורה פנימית. יש שלושה פנימית והאמונה רק מתחזקת מיום ליום.

החסיד צריך יותר מכל, את הביטחון והאמונה. צריך להיות 'קווה אל השם'. לחזק אצלו את התמימות החסידית. את השלווה הפנימית. בשביל זה חייבים להתפלל באריכות. אבל לכאורה 'שליח' יש דרישה מוצדקת. אין לו זמן להתפלל. אז דבר ראשון יש כלל, שלכל דבר יש זמן, השאלה היא כמה הדבר הזה חשוב לך. הכל תלוי בסדר עדיפויות. לפגישה עם הגביר מצאת זמן?! לפגישה עם הקדוש ברוך הוא לא מצאת זמן?! כל אחד צריך למצוא זמן, והוא יראה שהכל יסתדר.

אחד השלוחים סיפר, שהוא ארגן 'ליל סדר' ציבורי ענק, ובערב פסח הוא גילה שהוא עומד בפני שוקת שבורה. אין לו תקציב אפילו למחצית מהאירוע. אותו 'שליח' קיבל הדרכה מהמשפיע הנודע ר' מענדל פוטרסץ ע"ה, שבכל פעם שיש לו צרה, שיתפלל באריכות והכל יפתר. וכך עשה החסיד. הוא עזב את כל טרדותיו ושם נפשו השמיימה, הוא השתכח לפני השם בתפילה. מיד בסיום תפילתו, הגיע אליו משהו שרצה להשתתף בסדר. התגלגלו הדברים והוא שמע שמחפשים חסות להצלחת האירוע, והוא שילם את כל האירוע מכיסו! צריך להיות 'השלך אל השם יהבך והוא יכלכלך'.

התחושה הנעימה ביותר הוא להרגיש 'בידיים טובות'. גם בזמנים הקשים. זה קורה על ידי התפילה. אם הרבי דורש מכל אחד להתפלל באריכות, אז הרבי יסדר את כל העניינים בצורה הטובה ביותר. צריך ללמוד מהרבי. את כל העולם הרבי נושא על כתפיו, אך בזמן התפילה - אין שום דבר. הרבי מונח כל כולו בתיבות התפילה. מילה במילה. במתינות ובעניינה של דביקות.

זו הדרישה של הרבי בשיחת פרשת 'פנחס' תשנ"א, שצריך להיות 'פנימי'. להיות מונחים עד הסוף. בשביל זה צריך שיהיה גם 'סור מער'. בשביל שתהיה פניות נפשית להיפגש עם הקדוש ברוך הוא, צריך לדאוג שלא יהיו דברים שמסיחים מהריכוז. הפלאפון לא צריך להיות באזור בזמן התפילה. אפשר

אנו נמצאים בזמן שיוצאים ל'בין הזמנים', בו כלם יוצאים 'שליחות' לחינוך ילדי ישראל. בפרשת 'חיי שרה' מסופר אודות השליחות הראשונה בהיסטוריה. אברהם אבינו שלח את אליעזר עבדו, מה עשה אליעזר בכדי שיצליח בשליחותו? הוא התפלל לקדוש ברוך הוא שיכון לאמת. ועל זה חז"ל אומרים 'פה שיחתן של עבדי אבות מתורתן של בנים'. שהתפילה היא נעלית אף מלימוד התורה.

אז גם אם יש 'שליח' שכבר התרגל למצב העכשווי שלו, שהוא פחות משקיע בתפילה וכדו', התורה נותנת לו כוחות מיוחדים שיתפלל על כך שיכון לאמת, ואז הקדוש ברוך הוא עוזר ומכוונים לרצון. בכדי שהאמונה והביטחון יחדרו בו בצורה פנימית וחד משמעית, מוכרחים להתפלל. בשביל להרגיש אלקות, מוכרחים להתפלל באריכות. כמה שיותר.

בזמן התפילה האדם יוצא מהמציאות שלו. הוא מתבונן בגדולת השם ואז הוא מתעלה. אז הוא עוצר את רצף שגרת הימים, ועושה 'חשבון נפש' כנה עם עצמו. התפילה היא שאלה האייכה! איפה אני בכל מה שלמדתי?! האם אני רק לומד ומצטט, או שאני מפנים את לימוד החסידות לחיים שלי, גם למקומות שקשים. הדרישה החשובה הזאת של חסידות, להתפלל באריכות ובכך להפנים את לימוד החסידות, היא כמובן נדרשת מכל אחד ואחד, ובפרט מה'שלוחים' של הרבי.

לקט מדברי נשיא דורנו
בענייני עבודת השם

דבר הנשיא //

'אבן הבוחן' שממלא שליחותו - תפילה באריכות

'כאשר עבודתו בעניני העולם, היא כדי למלא את שליחותו של הקדוש ברוך הוא לעשות לו יתברך דירה בתחתונים - הרי הנהגתו ביום השבת היא באופן שמאריך בעבודת התפילה וכיוצא בזה. זאת אומרת: אופן הנהגתו ביום השבת שמאריך בתפילה וכיוצא בזה, היא 'אבן הבוחן' לדעת אם עבודתו בעניני העולם (במשך כל השבוע), היא באופן המתאים - למלא את שליחותו של הקדוש ברוך הוא לעשות לו יתברך דירה בתחתונים..

כאשר מדובר אודות בעלי עסקים - אין שום תירוץ ואמתלא, מאחר שאודותם נאמר בהדגשה מיוחדת, שביום השבת צריכים הם לעסוק באריכות התפילה! ובפרט כאשר הוא מחזיק את עצמו 'לסוחר', ועד שכאשר משהו אומר עליו שהוא 'בחור ישיבה', הרי זה נחשב אצלו 'כסטירה לחי', כי הוא מחזיק את עצמו 'לסוחר גדול'. ואם כן, הרי בודאי שביום השבת צריך לעסוק בעבודת התפילה!..

והנה, היות שצריך להראות 'דוגמא חיה', מובן, שהנהגתו צריכה להיות בתכלית השלימות, כי כאשר רוצה לפעול על הזולת במאה אחוז, הרי הנהגתו צריכה להיות יותר ממאה אחוז, כי הזולת המושפע ממנו עושה חשבון שמספיק לו להגיע עד 'קרסוליו' של המשפיע שלו, ועל אחת כמה וכמה כאשר מגיע לדרגה נעלית יותר. ובפרט שאינו רוצה להגיע לדרגתו של המשפיע, כי אין זה כבוד למשפיע שהמושפע שלו יהיה בדרגתו!..

שיחת פרשת 'ויקרא' תשמ"ב, בלתי מוגה

• לעילוי נשמת •

הגה"ח הרב עדין אבן ישראל ('שטיינזלץ') ע"ה
לרגל ה'ארכיט' בי"ז לחודש מנחם אב

מגוון רחב של תכנים חסידיים איכותיים
הרצאות וכנסים, שיעורים וראיונות, קורסים וסדנאות,
התנדויות, נענוים, הקלטות טקסטיביות ועוד

התקשרו עכשיו » 073.3183.588

קו הטלפון
של חב"ד

לצליל לעולם תוכן מעורר השראה

כך 'חיים משיח' באמת

כל שליח של הרבי, נדרש למסור שיעורים בחסידות ובענייני הגאולה. אז אפשר ללמוד בשביל למסור שיעורים לאחרים (וכמובן שזה נצרך), אבל אפשר גם ללמוד ולחיות עם זה לעצמנו. צריך להיות דוגמא אישית, ואז השני מקבל את זה בצורה פנימית. דברים היוצאים מן הלב נכנסים אל הלב ופועלים פעולתם. שליח שמתעסק ב'עבודת התפילה' באריכות, יש לו הצלחה מופלגה בשליחות. הוא משנה את היהודים סביבו. הם רואים שהוא באמת מאמין ו'חי' את מה שהוא מדבר איתם.

כאשר מתפללים באריכות, לפחות פעם בשבוע, 'חיים' את ענייני משיח ברמה אחרת. בשיחת פרשת 'חיי שרה' תשנ"ב הרבי אומר, שהעבודה העיקרית כעת היא 'להכין את עצמו ואת העולם כולו לקבלת פני משיח'. 'להכין את עצמו', זה על ידי 'עבודת התפילה'. הדרך איתה יכולים 'להחיות' ולהחיות את משיח - זה על ידי 'עבודת התפילה'. הרבי מבקש מכל חסיד ושליח: תיתן לי את כל הכוחות שלך ויותר ממה שנראה לך שאתה מסוגל, ותתאמץ ותשקיע בעבודת התפילה באריכות. תתמסר להביא גאולה פרטית, וכך תביא לגאולה הכללית המושלמת בהתגלות מלכנו משיחנו תיכף ומיד ממש.

להשאיר אותו ברכב וכדומה. בזמן התפילה צריכים לשכוח מהכל. כעת זה זמן הפגישה שלי עם בורא העולם! להיות מונחים שם לגמרי. לרכז את המחשבות ולהתפלל. אבל בכל אופן, אם ה'שליח' צריך לנהל את המניין וכדומה, אז הוא יכול לקום יותר מוקדם ולהתחיל בהתבוננות בחסידות קודם המניין. או להתפלל באריכות בתפילת 'מעריב' בלילה וכו'. ואם לא יכולים בכל יום, אז לפחות בשבת.

ואם בשבת אי אפשר, אז צריך לעשות את אחד מימי השבוע 'שבת', ולהתפלל באריכות. צריך להיות קבוע בנפש, שצריך להתפלל ב'עבודה' לפחות פעם בשבוע. קל לדבר על זה, אבל זה דורש עבודה והשקעה. לא לחינם זה נקרא 'עבודת התפילה'. כמו שצריך 'לעבד עורות' במלאכת כפיים, כך ויותר מזה צריך להשקיע בתפילה. להתמסר לזה.

מה 'סימן ההיכר' של חסיד חב"ד?

מסופר על חסיד חב"ד בתקופה שאחרי מלחמת העולם, שאחרי שנשאר לבדו לא-עלינו, חיפש את אחיו החסידים. ואן דא עקא שסימני ההיכר הידועים של החסידים השתנו במהלך המלחמה, גולחו הזקנים, האנשים רוו וכו'. חשב מיודענו במה יגלה מי הם 'מאנשי שלומנו', ועלה על פתרון. הוא ניגש לבית הכנסת, ועקב אחרי המתפללים. מי שקודם התפילה ינח את ידו על מצחו, בכדי להתבונן קודם התפילה ומאריך בתפילה, זהו 'חסיד'.

ובאמת זהו סימן ההיכר של חסיד. ההתבוננות בחסידות קודם התפילה ובאריכות התפילה, היא מיסודי החסידות. אם מפנימים את הלימוד אלנו בחיי היום יום. צריך להתבונן אפילו כמה רגעים, אבל זה צריך להיות. ההתבוננות בתפילה היא יסוד באמונה בהשם. כמו שהרבי חוזר על כך, שזוהי ההלכה מפורשת ב'שולחן ערוך' (סימן צ"ח) להתבונן בגדולת השם.

מסופר על חסיד למדן בזמן אדמו"ר הזקן, שהמתנגדים עשו עליו 'חרם' בעיירה, מאחר שהוא הצטרף לכת החסידים. רצה החסיד להראות לרב שכולם צריכים ללמוד חסידות, וכן יבטלו את החרם. מה עשה? הלך לרב העיירה ושאלו כמה שאלות בהלכה, והרב ענה בבקיאות. ואז פנה החסיד ושאל את הרב, כתוב בהלכה שיש להתבונן קודם התפילה בגדולת השם, וחסידי הראשונים היו מתבוננים שעה קודם התפילה. במה צריך להתבונן כל כך הרבה זמן? נבון הרב ולא ידע להשיב. ואז הסביר החסיד: בשביל זה צריך ללמוד חסידות. רק עם חסידות אפשר להתבונן בצורה נכונה בגדולת השם.

והאמת היא שתפילה מחזקת להתבונן בכל דבר שאנו עושים. לחשוב לפני שמניחים תפילין, שמתחברים עם ה'. וכך בכל מצווה. התפילה גורמת שקיום המצוות לא יהיו כעל תקן 'אוטומט'. החסיד ר' חוניע מרוזוב ע"ה, שכר 'מלמד' חסידי שילמד את בנו את פירוש המילות בתפילה. אחרי כמה ימים, הוא פיטר את המלמד ממלאכתו, בהסבירו למלמד שהוא חשב שהוא יותר 'רא שמיים', אך בימים האחרונים הוא עקב אחרי תפילתו, הוא ראה שהיא לא הייתה באריכות.

אמר לו המלמד, שאמנם הוא כחות מתפלל באריכות, אך הוא מלמד את הבן שלו איך מתבוננים ומתפללים בצורה הטובה ביותר. השיב לו ר' חוניע מינה וביה: אם כך, אתה יודע מה יהיה עם הבן שלי? הוא ידע ללמד אחרים איך להתפלל, אבל הוא לא יהיה 'דאוונער' ['עובד']..

הגדלת ענק לשותפים ב'לחלוחית'

ההטוים טיסדה

עם מחנה חורשים - אתה חלק בלתי נפרד מההצלחה הגדולה של אדמו"ר למחלוחית גאולתית

מסלולי השותפות			
250 ₪ 10 ברטיס' רגולרי השורצים שלך - תחולל מחפצתו	180 ₪ 8 ברטיס' רגולרי	120 ₪ 5 ברטיס' רגולרי	70 ₪ 3 ברטיס' רגולרי
36 ₪ 1 ברטיס' רגולרי			

המהפינה הזו תלויה בך - הצטרף והיה שותף!

לשותפות בעושה וקלה סדקו את הברקוד

וקחו חלק בהגאולה הגאולה!

ניתן לתרום באמצעות העברה בנקאית כרטיס אשראי. 'ביט' התרומות מורדות לצורכי עזר לפי חש"פ 46

